

Cesina de Lantana

*Ai póch amis che m'è restàt,
in memoria di tance ch'i m'à lassàt.*

Cesina de Lantana, oh, quate storie
pöderèss cöntà sö, postàt a l'ombra
sóta 'l pórtech, incö, di tenerèsse!
Storie de zét, de amis, de congiüntüre
passade fò. Gh'è ü sömelèch che l'turna:
töt ü s-ciarù, e pò söbet l'òrba-fósca
per preparàm ön'ótra sömelgada.
Momènc de sgrafignà, prima che i scape.

O cesina d'agóst! No gh'éra ólta
che m'gh'èss de passà fò sènsa fà tapa:
söl prat a rödelà, a zögà coi pigne,
söl müradèl a cöntà sö lösìsie.
Sè gh'éra apontamènt, chèl l'éra 'l sito.

Cesina de Lantana, quate storie
pöderèss cöntà sö; fina a' i parole
precise me vé 'n mènt, e i face alégre
coi grignadì söi làer per vess in bune,
co la grénta, se mai, per quach beghète.

Só sèmpèr ché, cesina de Lantana!
Ma lur indo sarài? Dìga ch'i vègne,
che m'parla amò, se s'pöl amò tentàla.
Quate storie me é 'n mènt e i me tormènta,
che l'parirèss de di: l'è ön'operina:
dàga lüs ai ribalte e sö 'l sipare!
Gh'è ché a' 'l sögeridür per la batüda,
ma i atür i gh'è piö, l'è scena möta.

Pör, sère i öcc, e gh'i ó amò ché denante,
d'ü con l'öter apröf. E issé i me parla
sóta 'l tò pórtech, sènsa us, Lantana.

Francitus